

HMRR

Hrvatska mreža za ruralni razvoj

POLITIČKE INSTITUCIJE EU

E U 2 0 2 0 H R

Impressum

Političke institucije EU

Nakladnik: Hrvatska mreža za ruralni razvoj (HMRR)

Za nakladnika: Verica Mušić, predsjednica

Urednici: Ana Smoljak, Katarina Miličević

Autor teksta: Ana Smoljak

Dizajn i prijelom: Forest green

Tisak i uvez:

naklada: 200 komada

godina izdavanja: 2020.

Sadržaj

Uvod

Europska ideja

Europske integracije od Schumanove deklaracije do EU

Proširenja EU

Izvori prava EU

Projekt Političke institucije EU

Institucije Europske unije

Sedam institucija Europske unije

Vijeće Europske unije

Hrvatsko predsjedanje Vijećem Europske unije

Ova brošura izrađena je uz finansijsku podršku Ministarstva vanjskih i europskih poslova, u sklopu projekta *Političke institucije EU*.

Sadržaj ovog dokumenta u isključivoj je odgovornosti Hrvatske mreže za ruralni razvoj i ni pod kojim uvjetima ne može se smatrati kao odraz stajališta Ministarstva vanjskih i europskih poslova.

Podjela vlasti, odnosno raspodjela vlasti jedno je od načela organizacije državne vlasti. U današnje doba postoji trodioba vlasti: izvršna vlast (egzekutiva), zakonodavna vlast (legislativa) i sudska vlast (judikativa). Izvršnu vlast izvršava vlada ne čelu s premijerom (kancelarom u Njemačkoj) i predsjednik države (kralj u VB). Izvršna vlast predstavlja vrh vlasti u političkom sustavu na kojem se kreira politika i kroz koji se ta politika provodi. Osnovna funkcija izvršne vlasti jest izvršavanje zakona. Zakonodavna vlast obavlja parlament, odnosno sabor u Republici Hrvatskoj. Zakonodavna vlast je grana vlasti zadužena za donošenje zakona. Zakonodavno tijelo sastoji se od demokratski izabralih predstavnika građana. Sudska vlast je grana vlasti zadužena za provedbu zakona, a u nekim zemljama i za pridržavanje ustavnih odredbi. Sudsku vlast izvršavaju sudovi koji su samostalni i neovisni. Glavni je vrhovni sud. Funkcija ove vlasti je tumačenje zakona.

Ustav je temeljni pravni akt suvremene države kojim se uspostavlja politički i pravni poredak. Znači, Ustav je temeljni zakon jedne države s kojim moraju biti u skladu svi zakoni, jer u formalnom smislu to je jedinstveni pisani akt najviše pravne snage. Ustav obično sadrži načelne propise o društvenom, političkom i ekonomskom poretku države, definira prava i dužnosti građana, određuje najviše organe vlasti, njihove međusobne odnose i odnose prema nižim organima i građanima. Može biti (ne)pisan i (ne)fleksibilan.

Europska ideja je slijed planova i projekata suradnje povezivanja i udruživanja, nastala na savjeti o zajedničkoj europskoj baštini i kulturi, te na povijesnom interesu europske politike kao i na teorijama i praksi

Kroz povijest Europa se udružila:

1) Rimsko carstvo	3) Nacistička Njemačka
2) Doba Napoleona	4) EU

Drugi svjetski rat je započeo 1. rujna 1939. godine napadom Njemačke na Poljsku, a završio je 2. rujna 1945. kapitulacijom Japana.

U onoj mjeri u kojoj je postojala nacistička vizija Europe, ona je pripadala sferi ekonomije, a ne politike. Uz ideju njemačke Monroove doktrine postao je pojam Grossraumwirtschafta – regionalne ekonomije, u čijem bi središtu bila Njemačka. U određenim oblicima, postojalo je više od samo prolazne sličnosti s poslijeratnim zajedničkim tržištem. Novi poredak uključivao je gospodarsku integraciju zapadne Europe i stvaranje beskarinske zone. Za vrijeme Drugog svjetskog rata došlo je ponovnog promišljanja demokracije, političke oblike liberalnog parlamentarizma nadopunjavalо je novo opredjeljenje za socijalnu skrb.

European integration – europske integracije:

Tijekom stoljeća, Europa je bila poprište krvavih ratova. Samo u razdoblju od 1870. do 1945., dakle u 75 godina Francuska i Njemačka borile su se jedna protiv druge tri puta. Brojni europski lideri uvjerili su se kako je jedini način da se očuva mir između njihovih zemalja da ih se gospodarski i politički ujedini.

Francuski ministar vanjskih poslova Robert Schuman je 1950. godine predložio integraciju industrija za ugljen i čelik Zapadne Europe. Kao rezultat toga, 1951. godine osnovana je Europska zajednica za ugljen i čelik (EZUČ) – Montana Unija, sa šest država članica: Belgija, Zapadna Njemačka, Luksemburg, Francuska, Italija i Nizozemska. Svrhe ugovora utvrđene su čl.1 Ugovora o osnivanju EZUČ-a. U njih naročito ulazi stvaranje zajedničkog tržišta za ugljen i čelik.

Kod Montana unije radi se o međunarodnoj organizaciji koja temeljem prenijetih suverenih prava država članica ima supranacionalni karakter. Ovlast za donošenje odluka o industriji ugljena i čelika u tim zemljama stavljena je u ruke „Visoke uprave“, neovisnog i nadnacionalnoga tijela. Trajanje ugovora je 50 godina. Znači, Montana sektor je 2002. godine prešao u sveobuhvatni UEZ. U Montana Unija leži odlučujuća premosnica prema političkoj integraciji.

Nekoliko godina kasnije, tih šest država odlučilo je ići dalje i integrirati druge sektore svojih gospodarstava. Potpisali su **Rimske ugovore** 1957, stvarajući Europsku zajednicu za atomsku energiju (EURATOM) te Europsku ekonomsku zajednicu (EEZ). Te tri europske zajednice stoje u središnjici institucionalne suradnje i integracije na gospodarskom i političkom planu. Države članice Unije odlučile su stvaranjem „zajedničkoga tržišta“ ukloniti međusobne trgovачke prepreke. 1967. institucije tih triju Europskih zajednica su spojene. Od tada, postoji jedna Komisija i jedno Vijeće ministara, kao i Europski parlament. Izvorno, zastupnike u Europski parlament birali su nacionalni parlamenti, no 1979. Održali su se prvi izravni izbori. Otada, izravni izbori održavaju se svakih pet godina.

Novi amandman Rimskog Ugovora je **Jedinstveni europski akt ili Bijela knjiga** iz 1987. godine. Naime, do tad se nije uspostavilo unutarnje tržište. Tim je aktom europska politička suradnja dobila vlastitu ugovornu osnovu (izvan osnivačkih ugovora), te je unio nova pravila glede unutrašnjeg tržišta kao i osnivanje Prvostupanjskog suda. Također je unio značajne promjene u zakonodavnim postupcima (postupak suradnje i postizanje kvalificirane većine kod zaključaka Vijeća). Konačno, Samostalni europski akt dodijelio je Europskoj zajednici značajno povećanje ovlasti. Promijenio je preko 300 akata.

Ugovorom iz Maastrichta (1992.), vrlo je važan politički, jer je proširio suradnju država članica triju zajednica na nove oblasti. Uvedeni su novi oblici suradnje između vlada država članica–primjerice u području obrane te pravosuđa i unutarnjih poslova. Dodajući ovu međuvladinu suradnju postojećem sustavu „Zajednice“, Ugovor iz Maastrichta stvorio je Europsku uniju (EU). Gospodarska i politička integracija među državama članicama EU znači da te zemlje moraju donositi zajedničke odluke o mnogim pitanjima: tako su se razvile zajedničke politike. S vremenom neki ključni ciljevi politika su se promijenili. Tako cilj poljoprivredne politike više nije proizvoditi što je moguće više hrane što jeftinije, nego podupirati poljoprivredne metode koje proizvode zdravu hranu visoke kvalitete i koje štite okoliš. Potreba za zaštitom okoliša sada je važna sastavnica svih politika EU-a.

Od stupanja na snagu Ugovora iz Maastrichta, 1. srpnja 1993. godine, sve do stupanja na snagu Lisabonskog ugovora 1. prosinca 2009. godine, struktura se EU često ilustrira prikazom „tri stupa“ od kojih je prvi stup obuhvaćao Europsku zajednicu, drugi stup zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, a treći stup policijsku suradnju i pravosudnu suradnju u kaznenim stvarima. Jedna od najvažnijih razlika između triju stupova bila je u tome što su se odluke u okviru prvog stupa donosile nadnacionalnom metodom (uglavnom su se donosile kvalificiranom većinom), a u okviru drugog i trećeg stupa na temelju jednoglasnosti.

Ugovor iz Maastrichta je spojio prijašnja dva ugovora: Rimski ugovor i Samostalni europski akt. Nastao je novi ugovor – Ugovor o Europskoj uniji.

Tijekom 1990. godine, ukinute su provjere putovnica i carinske kontrole na većini unutarnjih granica EU-a što je povećalo pokretljivost državljana EU-a. Od 1987. više od milijun mladih Europljana otišlo je studirati u inozemstvo, uz potporu EU-a.

1992. EU je odlučila pokrenuti ekonomsku i monetarnu uniju (EMU), koja uključuje uvođenje jedinstvene europske valute kojom bi upravljala Europska središnja banka. Jedinstvena valuta – euro – postala je stvarnost 1. Siječnja 2002., kada je euro zamijenio nacionalne valute u dvanaest država članica EU (Belgija, Njemačka, Grčka, Španjolska, Francuska, Irska, Italija, Luksemburg, Nizozemska, Austrija, Portugal i Finska).

EUROPSKA UNIJA

EUROPSKA
ZAJEDNICA

ZAJEDNIČKA
VANJSKA
I SIGURNOSNA
POLITIKA

POLICIJSKA I
SUDSKA SURADNJA
U KAZNENIM
STVARIMA

Amsterdamski ugovor iz 1999. godine unio je proširenje nadležnosti Europskog suda u području drugog i trećeg stupa. Donijet je na temelju konferencije vlada u Torinu, Italija, u kojem su sudjelovali i zastupnici Komisije i Europskog parlamenta. Ugovorom iz Amsterdama uvedene su promjene u Maastrichtski UEU kao i u osnivačke ugovore triju zajednice. Ugovor iz Amsterdama predviđa pažljive reforme u području zajedničke vanjske i sigurnosne politike. Politika viza, azila i useljavanja kao i druge politike vezane uz slobodu kretanja osoba iz trećih država premještene su iz područja policijske i pravosudne suradnje u kaznenim stvarima u drugi stup. Konačno, Ugovor iz Amsterdama otvorio je mogućnost da se **pravo glasa** i druga prava iz ugovora **pojedinoj državi članici ograniče** kada ta država članica teško i ustrajno krši određena temeljna načela (slobodu, demokraciju, ljudska prava i temeljne slobode, načelo pravne države).

Puno je napravio na ljudskim pravima.

U prosincu 2000. godine šefovi država i vlada država članica EU su na konferenciji u Nici dogovorili u obliku ugovora institucionalnu reformu koja bi trebala osigurati sposobnost za predstojeće proširenje Europske unije. **Ugovor iz Nice** stupio je na snagu 2003., a predstavlja određeni minimum reforme. Irska je bila protiv novog proširenja, referendum uspio iz drugog pokušaja!

Europska unija sve je više rasla zahvaljujući proširenjima. Kako bi se osiguralo da proširena EU može nastaviti učinkovito funkcionirati, potreban je moderniji sustav za donošenje odluka.

Lisabonski ugovor je utemeljio taj sustav. Ugovor je stupio na snagu 1. prosinca 2009. godine a Europskoj uniji donosi moderne institucije i optimizirane metode rada, s kojima će se EU učinkovitije moći baviti izazovima u današnjem svijetu. Lisabonski ugovor predstavlja novu fazu u procesu stvaranja sve tjesnije unije naroda Europe. U svijetu koji se brzo mijenja, Euopljani od EU očekuje da se pozabavi pitanjima kao što su globalizacija, klimatske i demografske promjene, sigurnost i energija. Lisabonski sporazum će ojačati demokraciju u EU, kao i mogućnost promicanja interesa njezinih građana na svakodnevnoj osnovi.

Na temelju Lisabonskog ugovora Europska zajednica prestaje postojati i zamjenjuje je Europska unija. Pravna osnova EU su dva osnivačka ugovora: Ugovor o Europskoj uniji i Ugovor o funkcioniranju Europske unije. Oba ugovora su ravnopravni i imaju jednaku pravnu snagu.

Lisabonski ugovor pripaja političku i sudsку suradnju u kaznenim stvarima prvom stupu čime dolazi do promjene metode odlučivanja s jednoglasnosti na odlučivanje kvalificiranom većinom. Dok u okviru zajedničke vanjske politike i politike sigurnosti jednoglasnost ostaje pravilo. Tako se može govoriti o redukciji **tri** Maastrichtska stupa EU u **dva**, ili čak o potpunom stapanju stupova u jedinstvenu europsku cjelinu. Nestaje i potreba za razlikovanjem prava Europske zajednice i prava Europske unije, te kao jedini izraz u upotrebi ostaje **pravo Europske unije**.

Lisabonskim ugovorom prvi put je rečeno da zemlja može izaći iz EU.

Europska unija na temelju LU stječe međunarodnu pravnu osobnost koju je ranije na osnovi čl. 392 UEZ imala Europska zajednica, koja Lisabonskim ugovorom nestaje i kao pravni subjekt, ali i uopće kao pojам u europskoj integraciji. EU postaje subjekt međunarodnog prava, te na temelju međunarodnog prava može stjecati prava i preuzimati obveze.

Europska unija (EU) je ekonomski i politički zajednica suvremenih europskih država. Sve je više rasla zahvaljujući proširenjima i trenutno ima 27 članica. Temelji se na ideji slijeda planova i projekta suradnje, povezivanja i udruživanja. EU je formalno uspostavljena 1.01.1993. stupanjem na snagu Ugovora o Europskoj uniji poznatog i kao Ugovor iz Maastrichta. Da bi neka europska zemlja postala članicom europske unije mora ispuniti 3 kriterija, koji su podijeljeni na političke, gospodarske i pravne. RH će postat puna članica EU 1.7.2013., jer je potpisala pristupni ugovor s EU.

Proširenje EU:

1951. EZUČ: Italija, Francuska, Zapadna Njemačka, Belgija, Nizozemska i Luksemburg

1973. Velika Britanija, Danska i Irška

1981. Grčka

1986. Portugal i Španjolska

1995. Austrija, Finska i Švedska

2004. Cipar, Češka, Estonija, Latvija, Litva, Mađarska, Malta, Poljska, Slovačka i Slovenija

2009. Rumunjska i Bugarska

2013. Hrvatska

IZVORI PRAVA EU

Izvore prava EU čine Osnivački ugovori i drugi ugovori koje su između sebe zaključile države članice, akti institucija EU koji se donose na temelju takvih ugovora, praksa Europskog suda, te opća načela prava EU.

Pravo EU moguće je podijeliti na **primarno i sekundarno**. Primarno pravo čine akti država članica. Riječ je o pravnim izvorima koje su izravno, bez posredovanja institucija Unije prihvatile države članice. Primarno pravo čine osnivački ugovori. Taj pojam u formalnom pravnom smislu obuhvaća:

Prvobitne Ugovore o osnivanju Europskih zajednica i Europske unije

Sve izmjene i dopune navedenih ugovora (npr. Jedinstveni pravni akt iz 1987., Maastrichtski ugovor iz 1993)

Protokole koji su pridodani navedenim ugovorima (npr. Protokol br.2 uz Ugovor iz Amsterdama iz 1999. Kojim se u pravni poredak integriraju pravila Schengenskog ugovora)

Dodatne ugovore kojima se mijenjaju specifični dijelovi Osnivačkih ugovora (npr. Ugovor o spajjanju institucija triju Zajednica iz 1965.)

Sve ugovore o pristupanju novih država članica

Povelju temeljnih prava EU

Sekundarno pravo proizlazi iz Osnivačkih ugovora na temelju njihovih izričitih odredaba. Ono nastaje aktivnošću institucija EU. Sekundarni izvori prava EU propisani su čl. 288 UFEU, te razlikuje: **uredbe, direktive, odluke, preporuke i mišljenja**.

Uredbe imaju opću primjenu. Donose se u Bruxellesu. One su obvezujuće u cijelosti i izravno primjenjive u svim državama članicama.

Direktive su obvezujuće za države članice kojima su upućene u odnosu na rezultat koji je potrebno ostvariti, ali ostavljaju državama izbor oblika i metoda ostvarenju tih ciljeva.

Odluke su akti koji su obvezujući u cijelosti, a ako pobliže propisuju kome su upućeni, onda samo za u njima navedene adresate.

Preporuke i mišljenja su neobvezujući pravni akti.

Projekt Političke institucije EU

Projektom Političke institucije EU educirat će se mladi o funkcioniranju Europske unije. Cilj projekta je senzibilizirati mlade o važnosti odluka koje se donose u političkim institucijama EU, odnosno upoznati ih s uredbama i direktivama i što one znače za države članice EU.

Projektom će se educirati mladi o EU, članstvu Hrvatske u EU, institucionalnoj strukturi EU, političkim institucijama EU, predsjedanju Vijećem Europske unije, o zajedničkim politikama o kojima se na razini EU raspravlja i odlučuje kroz organizaciju i provedbu edukativnih radionica i kvizova znanja. Dakle, projektom Političke institucije EU upoznat će se mlade s institucionalnom strukturu Europske unije.

Ministarstvo vanjskih i europskih poslova sufinancira projekt Političke institucije EU s HRK 88.915,16, a ukupna vrijednost projekta je HRK 104.915,16. Projekt traje šest mjeseci

INSTITUCIJE EUROPSKE UNIJE

Ugovor iz Lisabona (2009) uveo je bitne promjene u institucionalnu strukturu EU. Institucionalni ustroj EU je jedinstvena institucionalna struktura u svijetu. Od stupanja na snagu Lisabonskog ugovora institucije EU su:

Europski parlament (eng. the European Parliament) je predstavničko tijelo građana država članica Europske unije. Postoji od samih početaka triju izvornih Europskih zajednica, a od 1979. godine njegovi se članovi biraju izravno, na izborima u državama članicama. Pravna osnova za izbore u EP je **Akt o izboru predstavnika Skupštine** izravnim i općim pravom glasa iz 1976. godine. Prvi izravni izbori održani su 1979. godine. Od tada se izbori provode svakih **pet godina**, a posljednji put u lipnju 2009. godine.

Ima proračunske ovlasti koje dijeli s **Vijećem Europe**. Pritom može prihvati ili odbaciti proračun u cijelosti.

Parlament zasjeda u Bruxellusu i Strasbourgu, a u Luksembourgu je smješteno Opće tajništvo. Europski zastupnici rade u Bruxellusu ali jednom mjesečno se europski parlament sastaje u Strasbourgu.

Europski parlament obavlja tri glavne skupine zadaća:

Ima **zakonodavne ovlasti**, te na inicijativu Europske komisije

Zajedno s Vijećem ministara odnosno Vijećem Europe **donosi propise**

Nadzire rad drugih institucija EU, poglavito Europske komisije (može dvotrećinskom većinom izglasati povjerenje ili nepovjerenje čitavoj komisiji)

EP ima aktivnu i pasivnu legitimaciju pred Europskim sudom. Može pokretati sudske postupke protiv drugih institucija EU, kao što i druge institucije, države članice mogu tražiti poništenje akata koje EP donosi ili zahtijevati naknadu štete.

Vijeće Europske unije je uz EP glavno regulatorno tijelo EU. Sjedište joj je u Bruxellesu. Vijeće Europske unije zajedno s EP obnaša zakonodavnu i proračunsku funkciju, oblikuje politike i ima koordinativnu funkciju.

Europsko Vijeće je najviše političko tijelo EU. Dakle, europsko vijeće je vrhovno tijelo za donošenje odluka u Europskoj uniji. Sastoji se od predsjednika država (Francuska) ili premijera odnosno kancelara (Njemačka) država članica. Sastaju se četiri puta godišnje (2 puta u svakih šest mjeseci), a sad u vrijeme krize i češće, na poziv svojega predsjednika. Status institucije dobio je Lisabonskim ugovorom iz 2009. godine. Odluke se donose koncenzusom. Sjedište joj je u Bruxelles, 27 članova.

Europska komisija je uz EP i Vijeće Europe jedno od najvažnijih regulatornih tijela EU. Zastupa **opće interese EU** i nije politički odgovorna državama članicama. Sastoji se od 27 povjerenika (komesara) koje na razdoblje od pet godina u složenom postupku biraju Vijeće Europe, države članice i EP. Jednom izabrana Europska komisija je odgovorna samo Europskom parlamentu koji joj može izglasati nepovjerenje. Komisija ima isključivo pravo zakonodavne inicijative, osim u području zajedničke vanjske i sigurnosne politike gdje EU ne može donositi zakonodavne akte. Sjedište Europske komisije je u Bruxellesu.

Određuje opće političke smjernice.

Sud Europske unije, kao jedna od institucija EU, danas se zapravo sastoji od 3 suda: Europskog suda, Općeg suda i Službeničkog suda. Europski sud pravde osigurava poštovanje prava prilikom tumačenja i uporabe Ugovora. Znači, zadaća mu je **interpretacija prava EU**. Sjedište mu je u Luksembourgu. Postoji od početka integracije. Dakle, osnovan je Rimskim ugovorom, 1952. godine.

Europski revizorski sud kontrolira europski proračun. Utemeljen je 1977. godine sa sjedištem u Luksembourgu. Imenuje ga vijeće Europe nakon dogovora s EP na mandat od 6 godina. Uloga revizorskog suda:

Nadzora nad financiranjem EU (da su svi prihodi bili naplaćeni i troškovi zakoniti i razumno)

Mišljenje o odredbama finansijske prirode

Godišnja izvješća

Europska centralna banka (ESB) je institucija EU s visokim stupnjem neovisnosti koja je osnovana krajem 90-tih godina sa sjedištem u Frankfurtu. Pruža okvir i provodi europsku monetarnu politiku u eurozoni. Izvršava inozemne i devizne operacije i osigurava nesmetano funkcioniranje platnog sustava. Izdaje novčanice u eurozoni (kovance izdaje svaka država članica za sebe). Propisuje obvezne devizne pričuve.

Vijeće Europske unije

Vijeće Europske unije izražava interese država članica čiji predstavnici izvršne vlasti u njemu raspravljaju i donose odluke. Svaka država članica ima jednog predstavnika u Vijeću Europe. Članovi Vijeća EU su politički odgovorni svojim nacionalnim parlamentima. Predsjedavanje Vijećem Europe uređeno je na osnovi rotacije država članica koje se izmjenjuju na njegovom čelu svakih šest mjeseci.

Države članice EU-a svakih se šest mjeseci izmjenjuju u predsjedanju Vijećem. Za vrijeme tog šestomjesečnog razdoblja predsjedništvo predsjeda sastancima na svim razinama u Vijeću i tako pomaže osigurati kontinuitet rada EU-a u Vijeću.

Presjedanjem Vijećem Europske unije u zadnjih pet godina

siječanj 2015. Latvija

srpanj 2016. Slovačka

siječanj 2018. Bugarska

srpanj 2019. Finska

srpanj 2015. Luksemburg

siječanj 2017. Malta

srpanj 2018. Austrija

siječanj 2020. Hrvatska

siječanj 2016. Nizozemska

srpanj 2017. Estonija

siječanj 2019. Rumunjska

srpanj 2020. Njemačka

Dok predsjedaju Vijećem, države članice blisko surađuju u tročlanim skupinama poznatima pod nazivom „trio“. Taj je sustav uveden Ugovorom iz Lisabona iz 2009. Trio definira dugoročne ciljeve i priprema zajednički program u kojem se utvrđuju teme i glavna pitanja kojima će se Vijeće baviti u razdoblju od 18 mjeseci. Na temelju tog programa sve tri zemlje pripremaju svoje detaljne šestomjesečne programe. Trio određuje dugoročne ciljeve i priprema zajednički program utvrđujući teme i glava pitanja koje će Vijeće EU rješavati u razdoblju od 18 mjeseci. Na temelju tog programa tri države koje čine trio pripremaju svoje detaljne šestomjesečne programe.

Sadašnji trio čine predsjedništva Rumunjske, Finske i Hrvatske.

Vijeće EU sastoji se od deset različitih konfiguracija koje predstavljaju 10 područja javnih politika EU:

Poljoprivreda i ribarstvo

Konkurentnost

Ekonomski i finansijski poslovi okoliš

Zapošljavanje, socijalna politika, zdravstvo i pitanje potrošača

Obrazovanje, mladi, kultura i sport

Vanjski poslovi

Opći poslovi

Pravosuđe i unutarnji poslovi

Promet, telekomunikacije i energija

RUMUNJSKA
sječanj – lipanj 2019.

FINSKA
srpanj – prosinac 2019.

HRVATSKA
sječanj – lipanj 2020.

HRVATSKO PREDSJEDANJE VIJEĆEM EUROPSKE UNIJE

Republika Hrvatska je po prvi put preuzela predsjedanjem Vijeće Europske unije u siječnju 2020. godine.

Od predsjedavajuće državne članice očekuje se da za vrijeme predsjedanja Vijećem Europske unije preuzme sljedeće uloge:

uloga administratora kroz pripremanje i organiziranje formalnih i neformalnih sastanaka, kao i podnošenje i distribuiranje prateće dokumentacije i agenda

uloga koordinatora radnih odnosa između Vijeća EU i drugih institucija EU

uloga oblikovanja agende programa svojeg šestomjesečnog predsjedanja

uloga posrednika tokom pregovora između ministara iz raznih zemalja kako bi se došlo do dogovora i kompromisa

uloga predstavnika Vijeća EU pred međunarodnim akterima i drugim institucijama EU.

Program Tria Rumunska-Finska-Hrvatska obuhvaća:

strateški program

unija radnih mjesta, rasta i konkurentnosti

unija koja osnaže i štiti sve svoje građane

ususret energetskoj uniji i naprednom klimatskom politikom

unija slobode, sigurnosti i pravde

unija kao snažan globalni akter

Četiri krovna područja na kojima će se temeljiti hrvatsko predsjedanje Vijećem EU su: Europa koja se razvija, povezuje, štiti i koja je utjecajna. Uz strateške prioritete četiri krovna područja, na samom vrhu prioriteta su Brexit, formiranje nove Europske komisije i donošenje novog proračuna EU

Hrvatska mreža za ruralni razvoj

Kruge 48, Zagreb

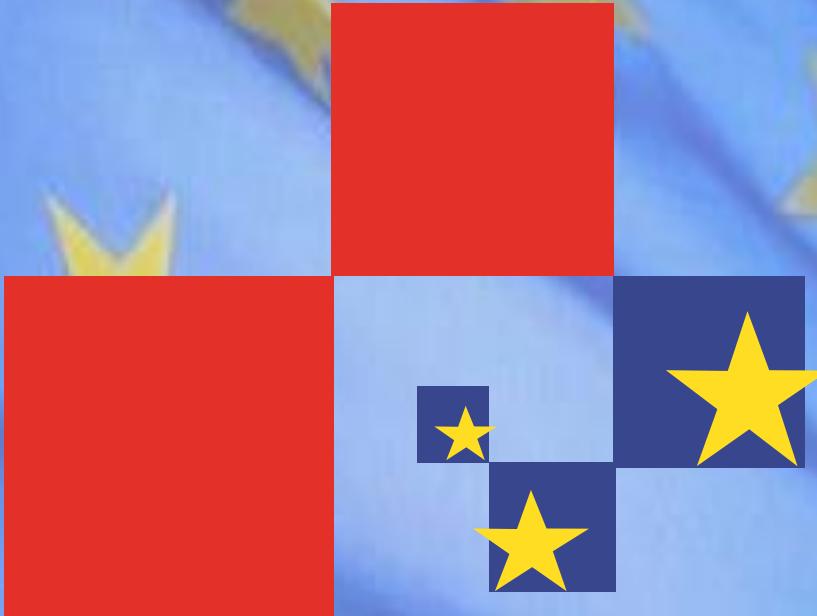
Veliki kraj 66, Županija

e-mail: info@hmrr.hr; koordinator@hmrr.hr

GSM: 0916193541, 0916193529

web stranica: hmrr.hr

Facebook stranica: Hrvatska mreža za rulalni razvoj -
HMRR

REPUBLIKA HRVATSKA
Ministarstvo vanjskih i europskih poslova

Ovaj je dokument izrađen uz financijsku podršku Ministarstva vanjskih i europskih poslova. Sadržaj ovog dokumenta u isključivoj je odgovornosti udruge Hrvatske mreže za ruralni razvoj i ni pod kojim se uvjetima ne može smatrati kao odraz stajališta Ministarstva.